

Formanden: Jeg anser det for meget uheldigt, at man refererer Udvalgsforhandlingerne her i Salen.

Lars Jensen: Jeg vil blot sige til det ærede Medlem, at jeg kan ikke gøre noget for, at han gaar ud fra en gal Forudsætning.

Hammerich: Den højtærede Minister gav som Grund for, at han ikke kunde slutte sig til Slangerup-Banens Fortsættelse, at der ikke havde været Tid til at undersøge, hvilken Konkurrence den kunde paaføre Statsbanerne. Jeg nævnedes under Formiddagsmødet Fortsættelsen af Tørring-Banen til Thyregod som en Bane, gennem hvilken der paaføres Statsbanerne en ganske lignende Konkurrence, som endnu mindre har kunnet undersøges, og til den har den højtærede Minister ikke villet nægte at give Koncession, men har endogsaa foreslaaet at give den et ret betydeligt Statstilskud. Jeg kan ikke se, at der er nogen Konsekvens i denne Stilling. Den ærede Minister sagde endvidere med Hensyn til Tilskuddet til Hundested-Banen, at det kunde han ikke gaa med til, thi denne Bane var ogsaa kommen saa sent, at han ikke havde kunnet faa den undersøgt. Den ærede Minister har givet sin fulde Tilslutning, ogsaa med Tilskud, til Stege-Haarbølle-Banen, der er kommen senere end denne, og som maa have været den ærede Minister ganske lige saa ukendt og lige saa lidt undersøgt. Jeg kunde nævne flere, f. Eks. Asaa—Dronninglund-Banen, der er kommen endnu senere og dog medtagen, endda med Tilskud fra Staten. Jeg kan ikke se nogen Konsekvens heller i dette. I det hele taget er det ganske sikkert beklageligt ved dette Lovforslag, at der er saa lidt Konsekvens i den Stilling, man tager til Banerne, eftersom de ligge i den ene eller den anden Egn. Da det blev bebreydet den ærede Ordfører, at man vilde give halvt Tilskud til Banerne i de rige 8 Sogne — noget jeg i øvrigt er ganske villig til at være med til —, fordi det var et ligesaa rigt Land som Lolland-Falster, havde han ikke anden Forskel at begrunde den forskellige Stilling med, end at de klimatiske Forhold vare bedre paa Lolland-Falster. Men skulle vi komme dertil, at saadant Hensyn bliver afgørende, saa er det ganske umuligt at finde, hvilken fornuftig Basis der i det hele taget er for de forskellige Tilskud. Til disse Par Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, Klokken er jo halv tolv.

Markvorsen: Paa dette Tidspunkt af Aftenen, for ikke at sige Natten, er der ikke nogen Fristelse til at sige stort, men jeg føler mig dog forpligtet til overfor det Gensvar, jeg har faaet, at komme med nogle enkelte Bemærkninger. Det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik) vilde give det Udseende af, at jeg vilde drage hans gode Villie i Tvivl. Men der gjorde han mig Uret: Jeg fremhævede bestemt og tydeligt, at jeg slet ikke tvivlede om hans gode Villie overfor Mors og overfor Mors' Repræsentant, netop den Repræsentant, som er for Tiden. Jeg glædede mig ved den gode Villie. (Afbrydelse af *Slengerik*). Ja, det forsikrede jeg det ærede Medlem før, og jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem tror mig.

Det ærede Medlem for Hurup (Kierkegaard) begyndte sit Foredrag med, at jeg havde rettet et Angreb paa ham. Det er et fuldstændigt Fejlsyn og en Fejlhøring af mine Udtalelser. Jeg gjorde mig Umage for at referere hans Udtalelser fra 2den Behandling her i Salen, og dersom jeg ikke har gjort det korrekt, beklager jeg det; nu skal jeg tage Rigsdagstidenden. Hans Udtalelser staa Sp. 4768. Efter at han har omtalt denne „Blækspruttebane“, som han kaldte den, siger han: „Nykøbing er Blæksprutten, der strækker sine lange Fangarme ud til alle Sider“. Og saa følger han til: „Derved kommer Nykøbing til at sidde ligesom i et Smørhul, hvortil hele Morsøs Velstand i rindende Strømme flyder ind, men ikke ud derfra.“ Jeg kan ikke se andet, end at han derved gør gældende, at Morsøs Velstand kommer til Nykøbing, og der bliver den. Jeg faar ikke af det nogen Følelse af, at det er for at hjælpe Landbruget — det var det, jeg sagde før, —, at han er kommen med disse Udtalelser. Nej, det var, saa vidt jeg kan se, nærmest for at sige, at den Velstand, som er i Landbruget, flyder til Nykøbing. Det maa det ærede Medlem virkelig ikke kalde et Angreb. Jeg føjede saa til, at det var noget underligt for mig, at han havde en saa ivrig Kærlighed til Mors, naar han ikke samtidig gjorde noget for at faa en Bane i Thy. Nu hører jeg, at han siger, at næste Gang, der kommer Baneforslag frem, altsaa om henved 20 Aar, vil det ærede Medlem sætte sig i Bevægelse og sørge for, at Thy faar Forbindelse fra et Sted paa Thy-Banen ned til Næssund. Men saa synes jeg ogsaa, han godt kunde have ladet Mors vente til samme Tid, thi saa kunde vi faa Bane samtidig, og saa haaber jeg, at til den Tid kunne Forbindelses-